

АЗ СЪМ ПЪРВОЛАК -

↓ това са основните ни теми за този 6 брой ↑

ХОРЪТ НА 32-РО

лобо ми е...

1

- Литературна страничка стр. .
- Есета и Писма на четвъртокласници към бъдещите първокласници – стр. .
- - Отворени врати в 32. СУИЧЕ
 - - Изучаването на фолклорни танци в гимназия –
- * Благотворителен концерт, организиран от 10. В (сега 11. В).
- Представяме Ви – госпожа Павлинка Светозарова – стр.

За втори път в рамките на учебната 2018/2019 г. учениците от 10. В. клас в 32. СУИЧЕ „Св. Кл. Охридски” са инициатори и изпълнители на благородна кауза. В края на календарната 2018–та те решиха да не си разменят подаръци, а да съберат пари, които да дарят на деца, живеещи без родителска грижа. След това имаха подобна инициатива около Първи март, която реално прерастваше в Концерта, проведен на 20. 04. 2019 г. в залата а столичното читалище „Петър Берон”.

Участват почти всички от класа и като идейни предложения, и като организация.

Някои от учателите са изявени възпитаници на 32. СУИЧЕ. Няма Училищна програма през последните три години без да сме се насладили на мощния глас на Цветина Йотова.

Във вокалната група пък винаги впечатлява с височините си Зорница Белотелева.

Трябва да кажем, че винаги, винаги, безрезервно те са подкрепяни от останалите вокалистки – Ели Николова, Софи Милушева, Тери, Нети. Появата на тези момичета винаги взривява публиката. И ние щедро им се отплащаме за сърцатото им изпълнение.

От този сезон на музикалната сцена впечатляващо участва и китаристът-композитор Илчо Маджаров. Бяхме свикнали през годините да гледаме артистичните превъплъщения на Миро, а малко преди него и на Алекс. Сега обаче всички много се радваме на авторските песни на

десетокласника. Трябва да споделим, че той заедно със своята съученичка Кристи Малюкова (10. А.), в партньорство с Боян Петров (11. Д), Алекс (12. Е), Даяна (12. Е) и Валентин (12) се представиха на театрален фестивал, проведен в Малта през месец март 2019. Представиха пърформънс, свързан с творческата душа, разкъсвана между музата и човешките изживявания по стихове на Пейо Яворов, преведени от писателя и изследователя на българска литература – господин Кристофър Бъкстън. Режисьор постановчик беше д-р Диляна Филипова (учител по философия в 32. СУИЧЕ).

Водещ на Програмата от 20. 04. 2019 г. е един от най-високите ръстово ученици в нашата гимназия – Юлиан Караджов.

Артистичният си талант разгърна Краси Карастоянова, която е инициатор на множество благородни инициативи, винаги излага точно и ясно позицията и мнението си по абсолютно всякакви въпроси.

Вече попораснали деца, мислещи за други деца, които са в затруднение – това е важното и възхитителното. С подобни благородни дейности нашите (съ)ученици ни припомнят, че в Училище идваме и за да станем човеци, не само да трупаме знания и умения.

*Участниците днес са в 11. В. клас с класен ръководител – госпожа **Любина Иванова**.

Редколегията Лобо ми е ☺

ТРАДИЦИОННИЯТ КОНЦЕРТ НА 32. СУИЧЕ*

По традиция в края на м. Март 32. СУИЧЕ представя две свои сценични изяви: Концерт на гимназиален етап (8 – 12 клас) и Концерт на Прогимназията, където реално учатват всички ученици от останалите образователни етапи – Начален и Среден. Ще отбележим, че от тази учебна година (2018/2019) в училище си имаме и Представителен хор, ръководен от господин Александър Митев, подкрепян от госпожа Людмила Павлова и от госпожа Илиана Траянова.

Своеобразното „изпращане“ на випуск 2019 тази година се осъществи от дългогодишните учителки по български език и литература госпожа Виолетка Петрова и госпожа Донка Гуцова.

За последен път видяхме на ученическа сцена наши любимци: Миро, Алекс, Дая.

Те завършват средното си образование и ще бъдем щастливи и горди скоро да ги видим на професионалните театрални подиуми, а ние си запазваме правото да ги поканим от сега за бъдещи участия в старото 32-ро.

Ще припомним, че сегашните дванадесетокласници дейно учатваха в Проекта за Европейски посланици. През м. Март гостуваха в Парламента в Брюксел, ръководители на това начинание бяха госпожа Ирина Андонова (извежда 12. клас) и д-р Дилиана Филипова. Разбира се, в основата на организацията стои фугурата на директорката на 32. СУИЧЕ госпожа Нели Костова.

Тазгодишният Концерт на гимназиален етап беше по-кратък от миналогодишния, което позволява да приковава вниманието на публиката. Самите скечове и сценки бяха свежи и пълни с искрящ хумор. Можехме да разпознаем различни обичайни реплики на наши любими учители.

Навръх Никулден 2019 г. в залата на Университета по архитектура и строителство се проведе Коледен концерт с участието на Представителния хор на 32. СУИЧЕ, ръководен от маестро Ал. Митев и Вокалната група при същото училище, ръководена от госпожа Илиана Траянова. Събраха се ученици от 2-ри, та до 11-ти клас! Наистина, когато говорим за традиции и

приемственост, нашите великолепни деца – някои съвсем малки, а други вече почти зрелостници – та, тези НАШИ деца ни показаха как става приемствеността. Илчо Петков, Цвети Йотова, Ели Николова – които вече са във втория срок на 11. клас, съпроводиха малчуганите от втори и трети, до шести и седми...Партньори им бяха професионалистите от оркестър Симфониета с диригент Никола Петровски. Гостуваха някои от възпитаниците на госпожа Палиева – ударни и перкусии, виртуозната цигуларка Йоана Русева и „българския Бочели“ – певецът Ивайло Донков, чието изпълнение изправи на крака публиката на 32-ро – знак на уважение и почит – съвсем спонтанен и по детски чист! Организаторската инициатива подеха, също вече традиционно и с много желание и хъс – госпожа Диана Соколова, която намери и коледни звезди, и балони, и така преобрази ретро сцената, че тя доби наистина коледен блясък и господин Петър Михайлов, който пък беше придружен от армия единадесетокласници, които разпределяха и настаняваха гостите. Действително музиката и изкуството извършват чудеса, близки до Рождеството – сплотяват ни, единяват ни, покрай хубавата музика и смислените текстове – израстваме и самите ние. Учениците с голямо желание и хъс участваха в хора, разбира се, водени от вдъхновените Александър, Илиана и Люда Павлова!

Редколегията Лобо ми е ☺

*За съжаление тази година няма да имаме традиционна изява, за това публикуваме тези два материала – хубаво е да бъдат помнени подобни инициативи и да бъдат отразявани подобаващо!

ПАРФЮМ

Лястовица, лавандула
Парфюм в нежен полет,
чувствам се
бита сметана забъркана в
заблуда
Няма връзка в мене, дето е по
принуда
Сами остават голите ми пръсти
скърцат по струни на
забравени цигулки
Устата ми премръзва, вежда се
намръщи
така като гротеските рисунки.
Вкусът ви е на череша,
опитвам ви с наслада.
Отпивайте от шампанското
Фалшиво
Опитвай без да се изцапаш
докато събарям своята
бригада
Като черен шоколад ли е
горчиво?
Искам да усетя небето как попива
в белия ми дроб
и всяка мъка зад себе си да
оставя
Искам да изкопая на
съвременето си гроб
и да спя със съвести в една
гротеска стая.
Искам да посвирия на чуждия
инструмент
И да усетя чужди пръсти
вместо моите
Със своя въображаем арбалет
Да прострелям пръстите си,

нека бъдат твоите.
Хайде някоя вечер да отидем
На спокойствие да
прегълтнем, да приседнем
И очи в очи искрен поглед
да открием
всяка тиха пауза да
избежнем.
Ще си пуснем тихо джаз
Устните руменят с червило
Ще пеем без думи във
захлас
и след време като грях ще
се е размило.
Ще станем бавно в
резонанс
и под залез ще пристъпиш
ще бъдем само ти и аз
И ти гордо ще ме измъчиш.
Косата ще е небрежна, бузи –
розовеят
ще се усмихнеш по детски,
очите ще запееят
Какво остава, в този искрен
наш момент
освен да взема твоите
устни
да наля на душата си абсент
Какво остава, в този
чужд момент
Освен да взема твоите
пръсти
По нашия чужд инструмент
И да бъдем двама
чужди
Аз - скромнен диригент.

Народни танци открит урок

Ще се обърна с апел, към всички българи, както малки, така големи и подрастващи, да запазим, характерния за нас, патриотизъм. Макар и малка, страната ни е пълна със „съкровища“, и едно от тях са именно народните танци.

Ето защо и нашето училище, 32 СУИЧЕ „Св.Климент Охридски“ организира открит урок по народни танци с помощта на 9Е, 10Е и 11Б и разбира се активното участие на уважаемите госпожи Румяна Данева и Светлана Шойлева. Участие, също така, взеха всички класове от 8-ми до 12-ти клас.

Като участничка в открития урок, бих казала че беше изключително приятно изживяване, наситено с много приятни емоции, усмивки и сближаване между учениците. Мисля, че дори за леко несръчните в краката, забавлението вземаше превез. Все пак е изключително важно да запазим идентичността си, а народните танци са едно от нещата, с които българският народ се отличава. Ако не умеем да показваме кои сме ние сега, то какво остава за бъдещите поколения? Дори мисля, че би било прекрасно, поне веднъж в седмицата да бъде отделен час по физическо, в който да се танцуват народни танци.

Нека не забравяме кои сме ние, нека се гордеем и винаги при нужда, ръка да си подадем.

Теодора Димитрова 11. Г.

На 22 април 2019 г. се проведе „Денят на отворените врати“ в 32-ро! Наблюдавахме много и различни родителите, дали сами или със своите половинки. Но всички до един питаха толкова различни въпроси с намерението да разберат дали това училище е най-доброто учебно заведение, в което децата им ще прекарат 7 години даже и повече. Успяха ли тези лутащи се родители да зададат правилните въпроси и то по редния начин? Първоначално учителите и част от директорския състав направиха обиколка на крилото, в което начален етап прекарват по-голяма част от деня си. След като се осмелихме да предложим нашата помощ като сегашни ученици в това училище, зададохме първия въпрос на госпожа от начален етап (нямаше как да знаем дали е родител или не, така изглеждаше; не ни съдете). След това малко развеселяване, успяхме да се допитахме до една жена дали иска да ни зададе какъвто и да е въпрос относно учебния процес и той беше: „Ако можехте да промените нещо в това училище какво би било то?“. Единственото нещо, което искаме да променим е 5-минутното междучасие в края на учебния ден. Но все пак, и

ние сме ученици и гледаме да се възползваме от всяка една свободна секунда, прекарана с приятели. След това се качихме в Актовата зала. Тя се изпълни с любопитни въпроси от загрижени родители, чиито отговори могат да бъдат намнерени в сайта на училището. Това бяха въпроси от сорта на: „Кои са езиците които се изучават?“ и „Носят ли децата униформи?“. Малко след като вълната от не толкова интересни въпроси премина, вниманието се насочи към нас. Въпросите на майките и бащите ни впечатлиха, защото те не бяха конкретно адресирани към административната част на училището, а към интересите на самите деца. Това ни показва, че част от днешното поколение родители осъзнават, че животът на децата им не е само в училището. Те искрено се вълнуват от техните интереси и са загрижени за тяхното развитие като личност, а не само като отличници. Един от най-често задаваните въпроси беше за извън класните дейности. Поради забързаното ни ежедневие много родители са принудени да изпращат децата си на целодневно обучение т.е. на занималня преди или след училище. 32-ро предоставя и тази форма на обучение.

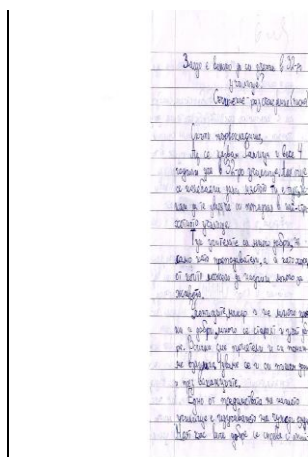
Макар и неизбежно основната цел на занималнята да е подготовка за учениците, в нашето училище се обръща съществено внимание и на различните интереси. След като уроците вече са научени и домашните написани, децата могат да се занимават с рисуване, шах, пеене и спорт, зависи от деня. Според нас 32 СУИЧЕ „Св. Климент Охридски“ е мястото за всеки един малък малчуган, който не само ще понаучва нещо ново всеки ден, а и ще намери любов и подкрепа в учителите си и връзки с някои учници, които ще бъдат доживотни.

*Гергана Кирова – 11. А. клас – в училището е от първи клас и
Николета Димитрова – 11. А.*

АЗ СЪМ ПЪРВОЛАК!

7

Защо е важно да си ученик в 32-ро?

Скъпи Първокласнико,

Аз се казвам Ралица и вече 4 години уча в 32-ро училище. Ако ще се колебаеш дали мястото ти е тук, искам да те уверя, че си в най-страхотното училище. Тук учителите са много добри, не само като преподаватели, а и като хора, от които можеш да научиш много за живота. Учениците, макар и не много кротки и добри, много се стараят и учат добре. Всички сме приятели и си помагаме взаимно. Чуваме се и си пишем дори през ваканциите. Едно от предимствата на нашето училище е изучаването на чужди езици. Моят клас вече добре се справя с английския и руския, а от догодина ще учим и още един западен език.

сина и русинца от дозидна тук учим и още един западен етни.

В училището има библиотека, снабдена с компютри с интернет, които са достъпни за всички ученици. Имаме специална зала за театри, която учениците от начален етап, посещават почти всеки месец. Там се изнасят представления на „Забавна наука“, които са свързани с учебната програма и други, които те пренасят в света на приказките.

В 32-ро училище има 3 салона, които се използват в часовете по физическо възпитание и спорт (МОДУЛ), книжарница, лавка, зъболекарски кабинет и лекарски кабинет. Училището разполага и с два двора.

32-ро училище се включва в много международни проекти и участва в различни състезания, резултатите от които можем да видим, ако се разходим на втория етаж. Там има изложени купи, медали, грамоти и много други неща, които са спечелени от ученици от училището.

от училището.

Макар и да обичаме да ходим на училище и да учим, най-любими са ни междучасията. На мен много ми харесва да уча в това училище. Надявам се и на теб да ти хареса! Пожелавам ти късмет!

I ♥ MY SCHOOL!

8

В училището има библиотека, снабдена с компютри и с интернет, които са достъпни за всички ученици. Имаме специална зала за театри, която учениците от начален етап, посещават почти всеки месец. Там се изнасят представления на „Забавна наука“, които са свързани с учебната програма и други, които те пренасят в света на приказките.

В 32-ро училище има 3 салона, които се използват в часовете по физическо възпитание и спорт (МОДУЛ), книжарница, лавка, зъболекарски и лекарски кабинет. Училището разполага с два двора.

32-ро училище се включва в много международни проекти и участва в различни състезания, резултатите от които можем да видим, ако се разходим на втория етаж. Там има изложени купи, медали, грамоти и много други неща, които са спечелени от ученици на училището.

Макар и да обичаме да ходим на училище и да учим, най-любими са ни междучасията.

На мен много ми харесва да уча в това училище. Надявам се и на теб да ти хареса! Пожелавам ти късмет!

Днес авторката на писмото е 5. клас в 32. СУИЧЕ..

Защо е важно да си ученик
в 32-ро училище?

Скъпи първокласнико,
Аз съм Йоана. Уча вече 4 години в 32-ро
училище. На мен ми харесва да уча тук, да
се срещам с приятели. Аз ще ти разкажа
защо е важно да си ученик и то точно
в 32-ро училище.

Нека започнем с това защо е важно
да си ученик. Важно е, защото, ако не си уче-
ник и не знаеш нищо, ти няма да можеш да
си намериш хубава работа. Ако не си намериш
хубава работа, няма да имаш пари да
си купиш нещата, които ще искаш когато
пораснеш. Освен, че няма да имаш паричаня
да можеш да се справиш и с най-простите
неща в твоя живот.

Хубаво е, че си избрал 32-ро училище,
защото то е елитно училище, в което учениците
завършват с високи оценки. Тук учителите са
мили и ти помагат, ако имаш нужда. Но както
в повечето училища, тук също има правила, които
е важно да спазваш. Някои от тези правила
са: да не се бием, да пишем и внимаваме в
час, да не тичаме по коридорите, да не се
обиждаме и др.

Аз се радвам, че си прочел писмото ми
и си избрал правилното училище. Внимавай в
часовете и се забавлявай!

С обич: Йоана

Защо е важно да си ученик в 32-ро училище?

Скъпи Първокласнико,

Аз съм Йоана. Уча вече 4 години в 32-ро училище. На мен ми харесва да уча тук, да се срещам с приятели. Аз ще ти разкажа защо е важно да си ученик точно в 32-ро училище.

Нека започнем с това защо е важно да си ученик. Важно е, защото, ако не си ученик и не знаеш нищо, няма да можеш да си намериш хубава работа. Ако не си намериш хубава работа, няма да имаш пари да си купуваш нещата, които ще искаш, когато пораснеш. Освен, че няма да имаш пари, няма да можеш да се справяш и с най-простите неща в твоя живот.

Хубаво е, че си избрал/а 32-ро училище, защото то е елитно училище, в което учениците завършват с високи оценки. Тук учителите са мили и ти помагат, ако имаш нужда. Но както в повечето училища, тук също има правила, които е важно да спазваш. Някои от тези правила са: да не се бием, да пишем и внимаваме в час, да не тичаме по коридорите, да не се обиждаме. Аз се радвам, че си прочел/а писмото ми и си избрал/а правилното училище. Внимавай в часовете и се забавлявай!

С обич: Йоана

Днес Йоана продължава да е ученичка в 32. СУИЧЕ в 5. Клас.

1. РЪКОВОДИТЕЛИТЕ НА ХОРА – ЕКИП МУЗИКАНТИ: Илияна Траянова, Людмила Павлова и Александър Митев 2. Маестро Ал. Митев с част от хористите – 06. декември 2019 г.

10

3. Хористи, Люда Павлова, Илияна Траянова и Александър Митев – октомври 2018 г.

Хорът имаше успешни изяви и в гр. Хасково.

Гостува и на 150-тата годишнина от основаването на Българската академия на науките (2019 година). И на двете събития малките и големи певци момичета и момчета пожънаха големи успехи и бяха оценени заслужено и подобаващо!

**ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ ГОСПОЖА
ПАВЛИНКА СВЕТОЗАРОВА –
НАЧАЛЕН УЧИТЕЛ ВЕЧЕ ПОВЕЧЕ ОТ
40 ГОДИНИ**

Интервю¹

Инт: От колко време работите като учител?

Г-жа Светозарова: През цялото време работя като учител, близо 40 години.

Инт: Харесва ли ви работата?

Г-жа Светозарова: Да, удовлетворява ме.

Инт: Обичате ли да работите с децата?

Г-жа Светозарова: Да, удовлетворява ме.

Инт: Какво трябва да прави перфектния учител?

Г-жа Светозарова: За мен това е да обича професията, да разбира потребностите на децата и да се старее да попълва липси. Също така да преподава всичко, което трябва да се запомни.

Инт: Срещали ли сте трудности през годините в работата?

Г-жа Светозарова: Когато очакванията на родителя са по-големи от реалността, на която е способно детето. Също така и не осъществената амбиция на родителя към децата.

¹ Интервюто с госпожа П. Светозарова дължим на нейния някогашен възпитан – **Васил Иванов**, днес ученик в 11. Е. клас.

Инт: Как се преподава по-добре – с безгранична доброта или твърда ръка?

Г-жа Светозарова: Най-добре е да има точни и ясни правила на работа към децата. Да знаят какво могат и какво не.

Инт: Какъв съвет ще дадете на младите учители, за да избегнат трудностите като новаци?

Г-жа Светозарова: Спазване на изискванията по време на работа, създаване на точни и ясни правила на работа и точни и ясни критерии за оценки. Най-важно е всеки да бъде оценяван независимо от това, което показва в момента. Без да се постави клеймо – той само може и той само не може. По време на работа всеки е равен.

*След години – учителка и ученик!
Най-голямото щастие за преподавателя е да види как възпитаниците му порастват и стават личности, големи и зрели хора. Госпожа П. Светозарова е дала основата на много, много хора. Радостно е, че и днес продължава да се раздава!*

Ревю – „За мишките и хората” от Джон Стайнбек

Повестта „За мишките и хората” на Дж. Стайнбек е една уникална книга, която може да те накара да се замислиш върху много неща от живота. Хареса ми още в началото. Мислех си, че съм я разгадал, че е за истинското приятелство, въпреки че финалът остави у мен смесени чувства. След известно време седнах да помисля и разбрах, че в текста се разказва за онази силна и огромна любов, за която даже и групата Queen пеят – „Прекалено много любов ще те убие”.

Любовта на Лени към мишките и хората е така силна, че е наричан глупав и ненормален. Лени обича толкова силно своите мишки, че ги задушават и ги убиват без да има изобщо такова намерение. Една подобна силна любов не може да съществува на този свят. Лени има мечтата за собствена ферма със зайци. Така и ние читателите, както самия Лени – от страх да не загубим своите („зайци”) любими хора – ги затваряме в клетка и с твърде силната си любов към тях, ги убиваме. Истината разбира единственият приятел – смъртта е неизбежна, твърде силната любов убива самия Лени.

Денис 11. Г. клас

14.03.2019

Защо е важно да си в 32 години?

Важно е да си уделите в 3
защито в него уделите устан
тавното в другите устни
ставят по-добре на изпити
показват резултатите на м
през последните години.

В 32 часа преподавателите добрите учители, защото е и Корсика. Имаше то преподава от езикови обучения - по руски, по френски, по испански и английски език.

В училищните срещания и с тем, с които мога да уча, да и да се забавлявам. В моят аз се чувстввам добре, много са, се всеки ден научавам по съвход с голямо желание на

През ваканцията живеем търпеливо да
оттуда отпозво на устниер.
Видим те, устниер!

Pagom $R \approx 5.5$

Александра 4Б клас

Защо е важно да улетим в 32-ро училище?

Сближение раскнужение

Здравей, зная, че не се познаваме, но аз ти пиша това писмо за теб. В това писмо ще ти покажа и обясня защо е важно да си умение и защо е важно да си умение в 37-те умение. И също като е важно да създадем приятелства да да не седим самота. В сам умението от седемте години, но си в това умението от 1 година. Тук е много хубаво и като ще ти разкажа защо.

Важно е да си устелиш изобозето, защото трябва да се отпуснеш и да починеш, когато пористнеш да имаш хубава къща, да изкорваш пари, с които да си купиш храна, телефони и друго, което каквото пожелаеш, но не бързай вливая в нас, когато си не знаеш какво си, не бързай да ^{пипаш} пипаш, за да излезеш навън, беби вливай вливай в ума ти. Важно е да си устелиш в 32-ро устелище, защото тук постаниите ще са търговия с теб и ще те угнетява, като измисляш измисляш, дали ще е който урок който ~~като~~ като не раздвират ли ще ти постане за който проблем. В 32-ро устелище са много мисли и дружелюбни. Аз съм устелиска в 32-ро само от една устелта година, но много бързо си знаехме приетели, за това е важно и ти да общуваш, за да си знаеш нови приятели. Важно е обаче и да спазваш правилата: не тигой и не викай по коридорите и изобозето, уважавай другите устелици и не им обиндай. Когато отидеш на зане, която също създавай приятелства с деца от другите класове, когато си там пиши домашки и после играй, излизай на двора, ходи до лавецата и тора.

В заключение аз харами то ва умилише муб
и се подявал и ти да 20 харами.

Поздравы
Алекс
♡

Днес Радост и Алекс продължават да учат в 32. СУИЧЕ и са в 5. клас.

вниманието и с добра говорна култура. Подобен род срещи са полезни, не само поради обмяната на опит – и големите научават от малките, ала и в посока създаване и усещане за общност, принадлежност към някаква кауза, институция.

Обща снимка на Младшите посланици, 4. клас (днес 5-ти) заедно с госпожа Бойка Чакърова и д-р Дилияна Филипова.

Госпожа Мариета Георгиева с 4. Клас (днес 5-ти).

32-ро СУИЧЕ се отличава с традициите, които има. Чувството за принадлежност, усещането за част от институционална общност се възпитава. нашето общество днес страда именно от липсата и чувството за принадлежност към кауза, идея, стремеж. Нашето училище поставя акцент върху формирането на екипи, работенето в групи.

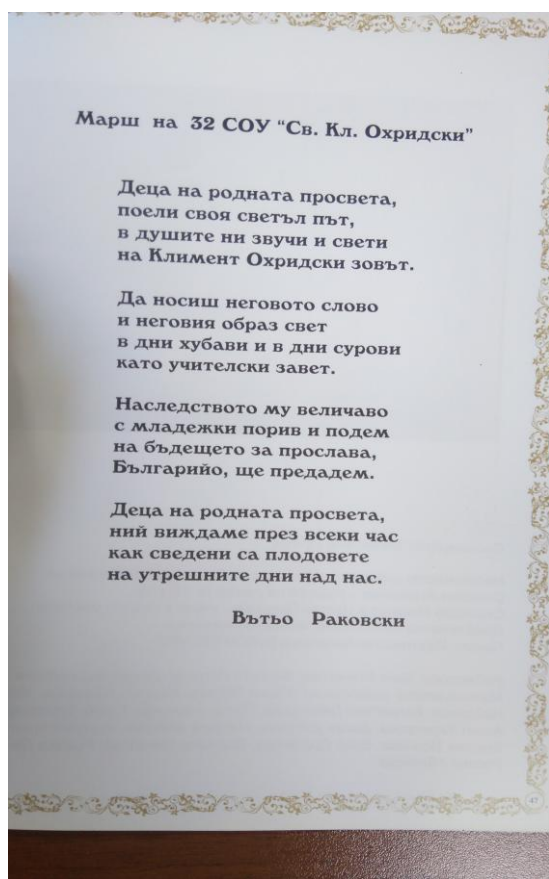

Част от Младшите посланици – днес в 11 клас

Сътрудничеството и лидерството са изключителни важни качества за успеваемост в съвременния свят. Нашите ученици демонстрират най-естествено пътя за осъществяването на подобиен род сплотеност – по-големите помагат на по-малките, подкрепят ги, напътсват ги. Ала са и готови и да се учат от малчуганите. В това отношение учителската работа е съществена.

Редколегията „Лобо ми е” ☺

Марш на 32 СОУ "Св. Кл. Охридски"

Деца на родната просвета,
поели своя светъл път,
в душите ни звучи и свети
на Климент Охридски зовът.

Да носиш неговото слово
и неговия образ свет
в дни хубави и в дни сурови
като учителски завет.

Наследството му величаво
с младежки порив и подем
на бъдещето за прослава,
България, ще предадем.

Деца на родната просвета,
ний виждаме през всеки час
как сведени са плодове
на утрешните дни над нас.

Въльо Раковски

Училищен вестник на 32. СУИЧЕ "Св. Кл. Охридски", свързан изцяло с живота, който протича на тази територия. Редакционна колегия: Любомир Тошев, Красимира Карастоянова, Румяна Богданова, Ц. Й., Т., Михаела Бочева, Емили Филипова, Николета Димитрова, Теодора Димитрова - ученици от единадесети клас и г-н Петър Михайлов (учител по БЕЛ). Броят е приключен на 16. 03. 2019 г.. Но поради организационни причини излиза на 01. 03. 2020 г. Главни редактори на 6. брой са: **Емили Филипова и Румяна Богданова.**

*Бяхме замислили този 6. брой като изцяло посветен на направата на вестника. Подготвихме го в края на учебната 2017/2018 г., не ни стигна времето – затова част от материалите са от тогава. Училището е динамична територия и винаги има изненади и непредвидени обстоятелства. Училището не е подготовка за живота, то е самия живот, част от него. Правенето на един брой дори, също е трупане на опит, струпване и преминаване през хиляди усещания, виталитет. Очаквайте ни скоро с другия брой на нашия и Вашия вестник! Доскоро!

☺Любо ми е

16
ЧЕСТИТА БАБА МАРТА!